

ת"פ 39372/12/15 - מדינת ישראל נגד ג ח

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 39372-12-15 מדינת ישראל נ' ח(עציר)
בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ג ח (עציר)

הנאשמים

הכרעת דין

רקע ויריעת המחלוקת

נגד הנאשם הוגש כתב אישום ובו שבעה אישומים שעניינם עבירות אלימות כנגד בני משפחתו. העבירות המיוחסות לנאשם נעברו בבית המשפחה בא, ולנאשם אין אישור שהיה בישראל, ועל כן יוחסו לו גם עבירות של כניסה לישראל שלא כדין. ואלו עובדות כתב האישום:

על פי האישום הראשון, ביום 22.8.15, בסמוך לשעה 20:00, התגלע ויכוח בין הנאשם לבין אשתו, נ ח (להלן: **המתלוננת**). במהלך הויכוח משך הנאשם בשערה של המתלוננת, דחף אותה על הספה ומשניסתה להמלט ממנו, אחז בה בחזקה והכה אותה באגרופים וסטירות.

על פי האישום השני, במועד לא ידוע סמוך לאוגוסט שנת 2014, התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת, במהלכו הכה אותה בסטירות ואגרופים.

על פי האישום השלישי, ביום 18.8.11 התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת משום שזו קנתה מחשב ללא ידיעתו. אגב הויכוח הכה הנאשם את המתלוננת בסטירות, אגרופים ובעיטות. כתוצאה נגרמו למתלוננת חבלות בידה וברגלה והיא סבלה מכאבים בכל חלקי גופה, ובמיוחד במתנה הימנית, ונזקקה לטיפול רפואי.

על פי האישום הרביעי, במועד לא ידוע בסמוך לתחילת שנת 2015, סטר הנאשם פעמיים לביתו ד, אשר היתה אז כבת 17, ובעט ברגלה. כתוצאה נגרמה לד חבורה ליד עינה.

על פי האישום החמישי, בסמוך לתחילת אוגוסט 2015, הכה הנאשם את בנו מ שהיה כבן 14 באגרוף לאפו. כתוצאה דימם מ מאפו, סבל מכאבים ונזקק לטיפול רפואי.

על פי האישום השישי, באמצע שנת 2015 הכה הנאשם את בנו יזן שהיה כבן 12, באגרופים וסטירות.

עמוד 1

על פי האישום השביעי, במועד סמוך לסוף שנת 2014 תקף הנאשם את בתו תאלה שהיתה כבת 7. המאשימה חזרה בה מאישום זה במהלך שמיעת ההוכחות.

בתשובתו לאישום ביום 24.1.16 כפר הנאשם במיוחס לו כפירה גורפת. לדבריו, בשל מתחים בינו ובין המתלוננת עזב את בית המשפחה בחודש אפריל שנת 2015 וחזר להתגורר בשטחים, וכלל לא היה בבית המשפחה לכל אורך התקופה המפורטת בכתב האישום.

ראיות הצדדים

מטעם המאשימה העידו המתלוננת, אחיה, ילדיו של הנאשם ד ומ וחוקרת ילדים אשר גבתה את אמרתו של יזן. מטעם ההגנה העידו הנאשם ואביה של המתלוננת.

המתלוננת

המתלוננת העידה, כי ביום 21.8.15 דיברה בטלפון עם בן דודה. הנאשם שמע את השיחה ודרש לדעת עם מי היא משוחחת. המתלוננת השיבה שאין הדבר מעניינו של הנאשם ובתגובה הוא דחף אותה לספה וסטר לה. בתגובה, דחפה המתלוננת את הנאשם והתנפלה עליו.

המתלוננת סיפרה על ארוע זה לאחיה ש, אשר אמר שיגיע לביתה מיד.

בעת הארוע, ילדיהם של הנאשם והמתלוננת לא היה בבית וכאשר חזרו סיפרה להם המתלוננת שהנאשם הכה אותה.

לאחר ארוע זה עזב הנאשם את הבית.

מלבד ארוע זה, היה ארוע נוסף, אשר התרחש 4-5 שנים קודם לכן, לאחר שהמתלוננת חידשה את המחשב הביתי וקנתה מסך, מארז ותכנת הפעלה חדשים. הנאשם כעס על כך, דחף את המתלוננת לפינת הבית והכה אותה. כתוצאה נגרמו לה חבלות והיא פנתה לקבל טיפול רפואי. באותו ארוע ילדיהם של בני הזוג היו בבית. מלבדם המתלוננת סיפרה על הארוע לאחיה ש.

למרות מספר שאלות מדריכות מצד ב"כ המאשימה, המתלוננת העידה כי מלבד שני המקרים עליהם העידה, לא היו מקרי אלימות נוספים כלפיה.

לצד זאת העידה המתלוננת, כי היה מקרה בו הכה הנאשם את בנם מ באגרופ באפו לאחר שאבד 20 ש"ח. בעקבות המכה סבל מ מכאבים ונזקק לטיפול רפואי.

לשאלה מדריכה נוספת מצד ב"כ המאשימה, השיבה המתלוננת כי לא היו מקרים נוספים בהם תקף הנאשם את ילדי בני הזוג.

בשל סתירות בין עדות המתלוננת לפני והודעותיה במשטרה, הוגשו ההודעות בהסכמה. וזה תכנן:

הודעה מיום 23.8.15, ת/10

ביום 22.8.15 התגלע ויכוח בין המתלוננת לנאשם לאחר ששמע אותה מדברת בטלפון עם קרוב משפחה. אגב הויכוח הנאשם הכה את המתלוננת באגרופים ברגליה וסטירות בפניה, אך לא גרם לה לחבלות. העדה לא סיפרה לאיש על הארוע. כל ילדיה היו בבית וראו את הארוע.

שנה קודם לכן היה מקרה אלימות נוסף, במהלכו הנאשם הכה את המתלוננת במכות ובעיטות. ילדיהם של בני הזוג היו עדים לארוע.

שנתיים קודם לכן המתלוננת קנתה מחשב לבית בלי לעדכן אותו. בשל כך הנאשם הכה אותה "**מכות רצח, בעיטות, סטירות אגרופים**". גם בארוע זה כל הילדים היו בבית וראו את המכות. המתלוננת פנתה לקבל טיפול רפואי בהדסה, אך זרקה את כל המסמכים.

הנאשם גם הכה את הבן ממ באגרופ בפניו ואת הבן י בבעיטת ברגליו. לא ברור מהאמרה מתי היו ארועים אלה.

הודעה מיום 17.12.15, 11/ת

המתלוננת חזרה וסיפרה על הארוע מיום 22.8.15. בהודעה זו הוסיפה כי בזמן שהכה אותה הנאשם התקשר אחיה ש והיא ספרה לו שהנאשם מכה אותה. ש אמר שהוא מגיע והנאשם ברח.

בהודעה זו אמרה המתלוננת שאיש לא ראה את הארוע וכי לאחר חצי שעה חזרו בנותיה ואז סיפרה להן על המכות.

המתלוננת חזרה וסיפרה על ארוע המכות לאחר קניית המחשב. באמרה זו הוסיפה, כי בעת שהכה אותה הנאשם התקשרה לאחיה ש ואז הנאשם שמע שאחיה באים וברח מהבית. המתלוננת צרפה תיעוד רפואי מבית החולים הדסה הר הצופים מיום 21.8.2011.

מעבר לכך, המתלוננת הוסיפה כי היו ארועי אלימות שונים שאינם זכורים לה במדויק. המתלוננת ידעה לספר על מקרה שקרה כשנה קודם לגביית האמרה, במהלכו הנאשם סטר לה ובעט בה לעיני הילדים.

המתלוננת אמרה שהמקרה בו הנאשם הכה את הבן מ באגרופ באפו היה מספר שבועות לפני הגשת התלונה ת/10. במקרה זה הנאשם סטר למ הכהאותו באגרופ, בגלל שמ איבד 10 ש"ח.

היה מקרה לפני מספר חודשים שהנאשם תקף את הבת ד בשתי סטירות ובעיטה ברגל, בגלל שחיממה מים.

היה מקרה בחודש רמזאן האחרון, בו הבן י רצה לזרוק זיקוקים והנאשם לא הרשה לו, משך אותו אל תוך הבית ותקף אותו בסטירות ומכות בידיים.

הודעה מיום 28.2.16, 12/ת

המתלוננת בקשה לבטל את התלונה. אמנם דבריה באמרות הקודמות הם אמת, אך היא והנאשם בהליכי גירושין וילדיהם מתגעגעים אליו ורוצים לראותו.

תיעוד רפואי מיום 21.8.2011 ת/6 + דו"ח סוציאלי ת/7

המתלוננת פנתה לבית החולים הדסה הר הצופים בשל כאבים. לדבריה הוכתה יום קודם לכן על ידי הנאשם ונחבלה בראש, בבטן ובבית החזה.

העובדת הסוציאלית ציינה, כי ראתה חבורות ביד וברגל של המתלוננת.

ד ח (בתם של הנאשם והמתלוננת)

העדה נשאלה על הארוע מיום 22.8.15 וסיפרה, שהיתה אצל חברה וכאשר חזרה ראתה את המתלוננת בוכה. העדה שאלה את המתלוננת מה קרה והמתלוננת אמרה שהנאשם הכה אותה.

לדברי העדה הנאשם עזב את בית המשפחה מאז אפריל 2015 ומאז שולח מצרכים באמצעות מוניות.

מ ח (בנם של הנאשם והמתלוננת)

העד סיפר, כי היה מקרה שבו חזר לביתו ושמע מהמתלוננת שהנאשם הכה אותה ועזב את הבית.

העד אמר שהקשר שלו עם הנאשם טוב, אבל יש מקרים שהנאשם מרביץ לו באגרופים ומכות.

היה מקרה שהנאשם הכה אותו באגרופ באפו וגרם לו לנפיחות בגלל שאבד 20 ש"ח. הדבר היה כחודש לפני שהכה את המתלוננת. למחרת היום האף התנפח והעד הלך לקופת חולים.

העד אישר כי הנאשם אינו מתגורר בבית המשפחה מאז אפריל 2015 וכי הוא שולח כסף ומצרכים במוניות.

תיעוד רפואי מיום 18.8.15 ת/4

העד מ ח פנה רופא קופת חולים משום שלדברי המתלוננת הוכה באף על ידי הנאשם שבועיים קודם לכן. בבדיקה נמצאה רגישות נקודתית באף.

ש ט (אחיה של המתלוננת):

העד ידע שהיה מקרה לפני שנתיים שהנאשם הכה את המתלוננת ומקרה נוסף לפני כחודש (העדות נשמעה ביום 6.3.16 והנאשם היה עצור מאז חודש דצמבר 2015).

א ט (אחיה של המתלוננת)

העד שמע מהמתלוננת לפני כארבע שנים, שהנאשם הכה אותה וראה עליה סימני חבלה. בשל כך העלה את הנאשם למכוניתו והכה אותו, ואז הנאשם ברח.

היה מקרה נוסף ששמע מהמתלוננת שהנאשם הכה אותה וראה עליה סימני חבלה ויד שבורה.

חוקרת ילדים איסרא עדווי (חקירת י ח, ת/13)

העדה גבתה את הודעתו של י. בחקירתו סיפר י על ארוע בחודש רמדאן: י אמר שרוצה לזרוק זיקוקים והנאשם לא

הרשה לו. העד ברח מהבית וזרק זיקוקים למרות האיסור. בשל כך הנאשם נתן לו סטירות ואגרופים בידיו וברגליו. המתלוננת ואחיה ש היו עדים לארוע והרחיקו את הנאשם.

י זכר מקרה לפני כשנתיים, בשעה שלוש לפנות בוקר, בו הילדים התעוררו מקול צעקות וראו את הנאשם מכה את המתלוננת באגרופים, סטירות ובעיטות. אמו נזקקה לטיפול רפואי בעקבות הארוע.

היה מקרה בו הנאשם עשה לי כוויה ביד ימין עם מצית.

מעבר לכך הנאשם מרביץ למ וד.

העדה העריכה, כי דבריו של י ביחס לארוע בחודש רמדאן והארוע לפני שנתיים מהימנים. לגבי יתר דבריו קבעה, כי לא ניתן לגבש הערכת מהימנות, בשל מחסור בפרטים.

הנאשם

הנאשם הכחיש את המיוחס לו. תמצית עדותו היא, כי המתלוננת מעלילה עליו בכזב וכי המשטרה כלל לא חקרה את הארוע, אלא הסתפקה בגרסתה של המתלוננת.

בהודעותיו ת/1-ת/3 ציין הנאשם כי המסמכים הרפואיים אותם הגישה המתלוננת מזויפים.

עבד א ט, אביה של המתלוננת

המעט שניתן היה להבין מן העדות הוא, כי בנה של המתלוננת, שהעד לא זכר אם שמו מ או מ, נפל ונחבל באפו מתישהו. כמו כן הנאשם שלח למתלוננת כסף.

דין והכרעה

אישומים 1-3 ו- 5

המתלוננת

המתלוננת העידה לפני רק אודות האישומים הראשון והשלישי והחמישי, אך שללה מקרי אלימות נוספים.

ככלל, עדותה של המתלוננת עשתה רושם מהימן. ניכר היה בה, כי העדות קשתה עליה. בעת שהעידה, דיברה המתלוננת בלחש, שתקה שתיקות ארוכות והתקשתה לדבר. בנקודה מסוימת חייכה במבוכה (ר' ע' 10 למעלה). התרשמתי, כי המתלוננת העידה אמת, מבלי להחמיר בתיאור מעשי הנאשם או להוסיף עליהם - ההיפך הוא הנכון. דוקא בעדותה לפני מתלוננת המעיטה בתיאור מעשי המשיב, ביחס לאמור בהודעותיה במשטרה.

מעבר לכך, לעדות המתלוננת נמצאו מספר תמיכות חיצוניות ממשיות:

י סיפר בחקירתו כי היה עד למקרה בו הנאשם הכה את המתלוננת לפני כשנתיים (קרי, בסמוך לשנת 2013) והמתלוננת נזקקה לטיפול רפואי. דבריו מתיישבים עם הארוע מושא האישום השלישי. אמנם קיים פער זמנים ממש, של

שנתיים בין תיאורו של יובין התייעוד הרפואי, אך בשים לב לגילו של י (נער בן 12), אין הדבר פוגע במשקל דבריו.

המתלוננת פנתה לקבל טיפול רפואי בעקבות הארוע מושא האישום השלישי, ביום 21.8.2011 - וכבר אז אמרה לצוות הרפואי כי הנאשם הכה אותה.

ד ומ העידו, כי בסמוך באוגוסט 2015 המתלוננת ספרה להם שהנאשם הכה אותה ועזב את הבית.

העד ש, אחיה של המתלוננת, שמע ממנה על הארוע מושא האישום הראשון. משקלה של עדותו מוגבל, לאור זאת שאמר שהארוע היה כחודש לפני שהעיד, כלומר בפברואר 2016, ואילו הארוע היה חצי שנה קודם לכן. עם זאת, בהקשר הכולל, גם עדות זו תומכת בדברי המתלוננת.

גם העד א, אח אחר של המתלוננת, שמע ממנה מספר שנים קודם לעדותו, כי הנאשם הכה אותה וראה עליה סימני חבלה. עדותו עשתה רושם מהימן, והעד לא נרתע לומר כי הכה את הנאשם בשל מעשיו.

כל אלה מחזקים את גרסת המתלוננת ומשווים לה מהימנות.

אני ער מנגד, גם למספר קשיים בעדותה של המתלוננת:

בעדות המתלוננת לפני ובאמרתה ת/11, מסרה שלא היו עדים לארוע מושא האישום הראשון. באמרתה ת/10 מנגד, אמרה שילדיה היו בבית וראו את הארוע. אמנם מדובר בנקודה בעלת משמעות, אך לא ראיתי כי יש בה לפגוע במשקל דבריה של המתלוננת, לאור החיזוקים החיצוניים הרבים שיש לה. המתלוננת גם לא עומתה עם נקודה זו בחקירתה הנגדית ולא נתנה לה הזדמנות להסביר את הענין.

באמרות החוץ שלה, התייחסה המתלוננת לארועי אלימות נוספים, ואלו לפני התייחסה לארועים מושא האישומים הראשון והשלישי בלבד והציגה אותן בגרסה "מרוככת" ביחס לאופן בו תיארה את הדברים באמרות החוץ שלה. שני הצדדים נמנעו מלחקור את המתלוננת בנקודה זו.

ככל הנראה, ההסבר לפערים שבין העדות ובין אמרות החוץ, הוא בקשתה של המתלוננת לבטל את התלונה, כפי שעלה מאמרתה ת/12. נראה, כי המתלוננת רצתה לצמצם את הפגיעה בנאשם כתוצאה מתלוננתה, ועל כן בחרה להתייחס רק לארועים המרכזיים, מושא האישומים הראשון, השלישי והחמישי, ולהציגם באופן מרוכך.

עם זאת, ההסבר האמור לא עלה מחקירתה הראשית של המתלוננת ולא הוצע על ידי המאשימה. המאשימה הסתפקה בכך שאמרות החוץ הוגשו, אך לא עימתה את המתלוננת עם הסתירות בין עדותה לפני ובין אמרות החוץ שלה ולא נימקה מדוע יש להעדיף על פני עדות המתלוננת לפני.

שורה תחתונה היא, כי עדות המתלוננת עשתה רושם משכנע ועל כן ראיתי לקבלה. לפיכך, בכל הנוגע לארועים לגביהם אין תמיכה חיצונית ממשית, לא ראיתי להעדיף את אמרות החוץ של המתלוננת על פני עדותה לפני.

מ

מ העיד לפני על כך שהנאשם הכה אותו באפו בגלל שאבד סכום של עשרים ש"ח. העד עשה רושם משכנע ומהימן, וניכר היה בו כי עשה מאמץ להעיד אודות הארועים כפי שהתרחשו. עוד ניכר היה בעד, כי התקשה להעיד נגד אביו, וכי

המעמד העמיד אותו בחוסר נוחות רב.

אני ער לסתירות בעדות ביחס לפער הזמנים בין המכות לקבלת הטיפול הרפואי. בעדותו לפני אמר שפנה לקבל טיפול למחרת הארוע, ואילו בתעודה הרפואית נאמר שהארוע היה שבועיים קודם לכן. בשים לב לכך שמדובר בנער בן 14, אשר העיד על ארוע שקרה מספר חודשים קודם לכן, לא ראיתי לייחס לנקודה משמעות רבה.

הנאשם

גרסת הנאשם מנגד, עשתה רושם רחוק מאוד מלשכנע. הנאשם חזר פעמים רבות על כך שהוא חף מפשע ועל כך שהמשטרה לא חקרה כלל את הארוע - אך לא הציע כל הסבר מדוע כל בני משפחתו מעלילים עליו בכזב כי תקף את המתלוננת ואת ילדיו.

כפירתו באמרות החוץ שלו עשתה רושם של כפירה "טקטית", והנאשם ציין כי יאמין לחוקר אם יציג לו הוכחות לדבריה של המתלוננת - כפירה הנראית כאילו הנאשם מבקש להתאים את גרסתו לראיות שנאספו על ידי המשטרה.

גם אביה המתלוננת לא הותיר רושם משכנע ולא ראיתי לייחס לעדותו כל משקל. העד אישר כל דבר שנאמר לו על ידי ב"כ הנאשם, אך לא ידע לומר האם שמו של נכדו אשר נפל ונחבל באפו הוא מ או מ.

לפיכך מרשיע את הנאשם במיוחס לו באישומים הראשון, השלישי והחמישי, ומזכה אותו מהמיוחס לו באישום השני.

אישום 4 - תקיפתה של ד

המתלוננת מסרה באמרתה ת/11, כי הנאשם הכה את ד, בגלל שחיממה מים. בעדותה הכחישה ארוע זה. כפי שצינתי למעלה, עדותה של המתלוננת עשתה עלי רושם משכנע ולא ראיתי מקום להעדיפה על פני אמרות החוץ שלה, מקום בו אין להן תמיכה חיצונית.

מעבר לכך, ד העידה לפני מטעם המאשימה - וכלל לא אמרה שהנאשם אי פעם תקף אותה - וזאת למרות שנשאלה שאלה על כך בחקירתה הראשית (ור' הערת בית המשפט בע' 17 למטה ביחס לאופן חקירתה של ד).

לאור זאת מזכה את הנאשם מאישום זה.

אישום 6 - תקיפתו של י

עדותה של חוקרת הילדים עשתה רושם מהימן ומקצועי. העדה נימקה באופן ברור ומשכנע את ממצאי המהימנות אותם קבעה ביחס לדבריו של י. עיון בתמליל החקירה מלמד, כי העדה התייחסה לכל הנקודות הרלוונטיות בחקירתו של י וקבעה כי ניתן להסתמך רק על החלקים בדבריו אותם תיאר באופן ברור ומפורט, תוך שעיגן אותם בזמן ובמקום.

י לא העיד, ועל כן יש צורך בסיוע לדבריו.

הארוע מושא האישום השישי תואר באמרות החוץ של המתלוננת, בעיקר ת/11, אך גם ת/10. בעדותה לפני הכחישה את הארוע. אמנם לא ראיתי להעדיף את אמרות החוץ של המתלוננת על פני עדותה לפני בכל הנוגע לארועים לגביהם לא היתה להם תמיכה חיצונית (אישומים 2 ו-4). עם זאת ראיתי, כי אמרות החוץ של המתלוננת יכולות לשמש סיוע

לחקירתו של י.

לאור זאת מרשיע את הנאשם במיוחס לו באישום השישי.

אישום 7 - תקיפתה של תאלה

המאשימה חזרה בה מאישום זה ועל כן מזכה את הנאשם.

עם זאת, ראיתי לציין כי הנימוק לחזרה מאישום זה היה, כי המאשימה לא אתרה את תמליל החקירה של תאלה. החקירה עצמה הוגשה על ידי ב"כ הנאשם, על מנת להראות כי המתלוננת אמרה לילדיה לספר שהנאשם הכה אותם. מהחקירה עולה, כי חוקרת הילדים נמנעה מלקבוע ממצא מהימנות ביחס לתאלה - ועל כן התקשיתי להבין מה הקשר בין אבדן התמליל ובין החזרה מאישום זה.

סיכום

מזכה את הנאשם מהמיוחס לו באישומים השני, הרביעי והשביעי ומרשיע אותו במיוחס לו באישומים הראשון, השלישי, החמישי והשישי, עבירה אחת של תקיפת בת זוג, עבירה אחת של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, עבירה אחת של תקיפת קטין על ידי הורה הגורמת לו חבלה של ממש, עבירה אחת של תקיפה על ידי בן משפחה וארבע עבירות של כניסה לישראל שלא כדין.

ניתנה היום, ט' ניסן תשע"ו, 17 אפריל 2016, במעמד הצדדים